

Podivná hra

Louiziana

Podivná hra.

Každé slovo je ako rana nožom, každý dotyk ako úder päťou
Denne sa stretávame a milujeme a stále viac sa rozchádzame.
Hodiny merajú čas našich životov a počítajú čo máme za sebou
A ty len mlčíš a oči prázdne máš.

Každé slovo uviazne v sieti, ako hlúpa ryba ktorá naletí
Všetko sa mi dnes iné zdá, ty si dáma a ja som kráľ.
Partiu podivnú spolu hráme a skóre je nám neznáme
Si na konci síl a na svoj mat čakáš.

Ja som tým ktorý ti zobral aj zbytok tvojich snov,
Dnes som sám ako žobrák a blúdim temnotou.
Na predmestí starých ulíc, tam svoj domov mám
Tak ako ty som sám, na koniec čakám.

Ak ma máš ďalej trápiť, tak to radšej hneď odíť
Budem sám niešť svoj kríž, byť so mnou nemusíš.

Dobre viem čo si myslíš, si ako ja a ty to cítiš
Ako sa trhá niť našich túžob, ako sa potápa naša loď.
Hodiny merajú čas našich životov a my to už máme za sebou
A ty len mlčíš a oči prázdne máš.